

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Aktieselskabet af 21. november 2001 (Brande, Dania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM wydanej w dniu 3 listopada 2008 r. w sprawie R 858/2007-2;
- oddalenie sprzeciwu wniesionego w dniu 25 stycznia 2005 r. przez Aktieselskabet af 21. november 2001 wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 3 493 137;
- obciążenie Aktieselskabet af 21. november 2001 kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania w sprawie sprzeciwu.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „James Jones” dla towarów z klasy 25

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Aktieselskabet af 21. november 2001

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „Jack & Jones” zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy nr 1 107 747 dla towarów z klasy 3, 18 i 25; słowny znak towarowy „Jack Jones” zarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie pod nr 2 063 437 dla towarów z klasy 25; słowny znak towarowy „Jack Jones” zarejestrowany w Beneluksie pod nr 474 622 dla towarów z klasy 25; słowny znak towarowy „Jack & Jones” zarejestrowany w Danii pod nr VR 1990 06569 dla towarów z klasy 25.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w stosunku do wszystkich spornych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 z uwagi na to, iż Izba Odwoławcza nieprawidłowo uznała, że istniało prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku omawianych znaków towarowych; naruszenie art. 43 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ nie przedstawiono przed Izbą Odwoławczą dowodu używania znaku towarowego zarejestrowanego w Zjednoczonym Królestwie pod nr 2 063 437.

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydane w dniu 4 listopada 2008 r. w sprawie F-87/07 Marcuccio przeciwko Komisji, wniesione w dniu 19 stycznia 2009 r. przez Luigiego Marcuccia

(Sprawa T-16/09 P)

(2009/C 55/86)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

— w każdym razie:

(A1) uchylene spornego postanowienia w całości, bez żadnego wyjątku;

(A2) stwierdzenie, że skarga wniesiona w pierwszej instancji była całkowicie dopuszczalna;

— tytułem roszczenia głównego:

(B1) uwzględnienie w całości i bez wyjątku żądań zawartych w skardze w pierwszej instancji;

(B2) obciążenie strony pozwanej zwrotem wszystkich kosztów, jakie skarżący poniósł w pierwszej instancji oraz w ramach niniejszego odwołania;

— ewentualnie:

(B3) skierowanie niniejszej sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej w innym składzie orzekającym, w celu jej ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżonym orzeczeniem w niniejszym przypadku jest postanowienie wydane przez Sąd do spraw Służby Publicznej w dniu 4 listopada 2008 r. w sprawie F-87/07 L. Marcuccio przeciwko Komisji.

Zarzuty i główne argumenty są podobne do podnoszonych w sprawie T-9/09 L. Marcuccio przeciwko Komisji.

Wnoszący odwołanie utrzymuje między innymi, że Sąd do spraw Służby Publicznej nie wypowiedział się w podstawowej kwestii sporu, czyli upoważnienia do przedstawienia pisma podpisanego przez lekarza. Podnosi również absolutny brak uzasadnienia i brak logiki w rozumowaniu dotyczącym rzekomej niedopuszczalności wniosku o odszkodowanie, wniosku aby Sąd stwierdził „istnienie spornych aktów, faktów i zachowań, jak również co najmniej ich niezgodność z prawem”, oraz skargi w pierwszej instancji w całości.